

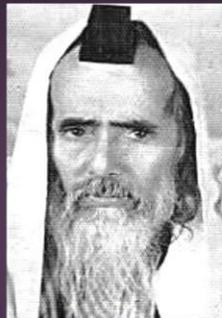
עלון "אבי העזרי" - יום הילולת הגה"צ המקובל האלקי רבי יחיא בסיס זצוק"ל - כ"ב שבט תשע"ז שנת ה-40 לפטירתו

ואלה תולדות

רבו המובהק שממנו נק רבנו רוב תורתו היה מארי סעיד אלצ'אהרי זיע"א (מצאצאי מהר"י אלצ'אהרי) אשר היה גם גר בסמיכות לבית רבנו ברדאע. מאוחר יותר כשרבנו עלה ונתעלה נהיה לתלמיד חבר שלו. כמו כן ניקשר אליו בקשרי נישואין כדלקמן.

אחות אבי רבנו, נעמה בסיס ע"ה היתה נשואה למארי יחיא סאלם עמיסי זיע"א [אבי היביע] אשר היה א' ומיוחד מגדולי רבני רדאע, שימש כדיין בב"ד עוד בתקופת האב"ד מארי צאלח סאלם חתוכה זיע"א, היה מכונה בדורו 'שמואל הקטן', כל זה לרוב ענוותנותו. נלב"ע ביום שבת קדש בתימן בשעת אמירת קדוש קדוש... בקדושת כתר במוסף.

בנם היחיד היה מארי יחיא עמיסי זיע"א [היביע] האב"ד האחרון דק"ק רדאע. בין חתניו של רבי יחיא סאלם עמיסי היה, מארי סעיד צאהרי רבו של רבנו, ויותר מאוחר גם תלמידו - רבנו.

רבינו יחיא נולד בחדש אולול שנת תרנ"ו לפ"ק, לאביו מארי יחיא (ב"ר יחיא) בסיס מחשובי רבני רדאע ולאמו מרת גאליה לבית זהראני.

בתחילה היו הוריו כמה שנים חשוכי בנים, מארי יחיא אביו ישב וחשב תחבולות איך יזכה בבנים והגיע לעצה שבהיות שיש לו בביתו ש"ס בבלי שלם החליט לחלקו לבתי המדרש בעיר כדי שיזכה לבנים. ואכן זיכה אותו ה' לבנים מאירים ובפרט רבינו שהיה כולו מאיר בש"ס כולו.

כשהיה בן י"א שנה נפטר עליו אביו, ולצערו הגדול של הנער יחיא שהפסיד את אביו ומורו שלימדו תורה, וגם שנפל עליו עול דאגת הפרנסה, כי לא היה מי שיפרנס את המשפחה אלא הוא, ומאז אנוס היה להסתובב בין הכפרים למכור מרכולתו ולגבות את החובות של משפחתו. מאוחר יותר בעקבות מעשה שקרה (יזכר להלן) עסק במכירת תבלינים בחנות שתחת ביתו.

תורה מתוך הדחק

משמים. סיפור זה סיפר מארי יחיא בעצמו למשפחתו. בעודו נער טובב בשביל פרנסת בית רבנו היתה יחסית בהרווחה ואף נחשבו כאמידים יחסית למושגי המקום והזמן, ולפיכך היה רבנו משלם למס הגזיה ד' ריאל לשנה כעשיר (בינונים שילמו ב' ריאל ועניים ריאל א'), אך מ"מ לא היה מי שיתעסק בכל ענייני הפרנסה, זולת רבנו.

כאמור למרות עול פרנסת משפחתו מסר מארי יחיא נפשו על לימוד התורה וזכה שנתקיימה בידו. כמו כן זכה ללמוד מפי גדולי הדור בעיר צנעא, יחד עם עוד בחורים גדולי תורה, שנהיו אחר כך לגדולי הדור. עם ידידיו הרבנים האלו עמד מארי יחיא בקשר מתמיד בהתכתבות תורנית. גם באיזוורו היו לחבורה אחת כמה בני עליה, רבינו מארי יחיא בסיס, בן דודתו מארי יחיא עומיסי שלימים נהיה אב"ד רדאע, מארי סאלם עומיסי ואחיו מארי מוסא שמקורם מגובן, מארי עוואץ' נגר, מארי צאלח נגר, מארי מחפוז' נגר שמקורם מן אלסוודיה, ועוד. לאחר פטירתו של רבינו ראו בין כתביו קבלות שקיבלו על עצמם החבורה הק' הזו בעודם צעירים בהסתר באין רואה.

כאמור אחר הסתלקות אבי רבינו נפל עול דאגת הפרנסה עליו. אמנם יש לציין שפרנסת בית רבנו היתה יחסית בהרווחה ואף נחשבו כאמידים יחסית למושגי המקום והזמן, ולפיכך היה רבנו משלם למס הגזיה ד' ריאל לשנה כעשיר (בינונים שילמו ב' ריאל ועניים ריאל א'), אך מ"מ לא היה מי שיתעסק בכל ענייני הפרנסה, זולת רבנו.

אך לא נער כיחיא בסיס ייתן שטרדת פרנסת משפחתו השלימה תפריעו מעסק תורה, למרות הקושי הגדול התאמץ ללמוד תורה אפילו בתוך ים טרודתיו, דבר שאפילו אנשים מבוגרים קשה להם לעמוד בו. העידו זקנים שהיה לוקח איתו שני חמורים בכל מקום הולכו, חמור אחד היה עמוס בספרי לימוד שהיה נוטלם תמיד בדרכיו, כל ספרי היסוד כגון ש"ס משניות, כל חלקי השו"ע כשכל חלק בכרך א' בלי נושאי כלים כלל וחלקם אפילו בלא הגהות רמ"א, עין יעקב שלם ועוד ספרים רבים שכולם היו כפורמט קטן, כדי שיוכל לשנן את משנתו במרוצת הפה בהילוכו בדרך, חלק מהספרים היו מושאלים מאנשים. והחמור השני עמוס בצרכי סחורתו, וכך נהג כשנפלה עליו עול הפרנסה מגיל צעיר מאד, את לימודו לא הפסיק בשום פנים ואופן.

בשמים ראו את גודל צערו על לימוד התורה והחליטו לתת לו מתנה

"בסוד שיח" - בחתונת מרן הגר"ע בסיס שליט"א

מימין לשמאל: רבינו זצ"ל, הגר"ד פוברסקי שליט"א (מראשי ישיבת פוניבז' דהיום) מרן הגר"ע בסיס שליט"א, הגר"ש כהנמן זצ"ל ראש ישיבת פוניבז'

תורתו סיני ועוקר הרים

זמן השיעור. ממשיך הגר"ע בסיס - כאשר חזרתו הביתה ביום ששי שאלני אבא מארי כדרכו "מה קריית פ"ל ישיבה?" והחלתי לערוך בפניו את השיעור של ראש הישיבה. פניו של מארי יחיא התרצנו ומיד לקח דף ועט וכתב מכתב ארוך שתחילתו בכל המילים משורש תיבה זו, בכל ארבעה ועשרים, ואח"כ כתב שני מראה מקומות מירושלמי והרמב"ם שיסוד כל הדבר נסתר. וכך האריך בראיות ברורות מעוד ספרי הראשונים מה החילוק אם יש שלושה או ארבעה או חמישה יודין. וכה המשיך כיד ה' הטובה עליו. את המכתב נתן ביד בנו שיתנו לראש הישיבה.

מספר הגר"ע בסיס, כשהגעתי לראש הישיבה ומסרתי לו את המכתב הוא התיישב בעיון לקוראו, ולמראה הכתב (חצי מרובע) שאל מי הוא הכותב וענהו הגר"ע שהוא אביו, הגר"ש שמח על מכתב זה והודיע ברבים שהוא חוזר בו מדבריו על פי מה שכתב לו רבינו.

התקרבו אליו צועקים לו שיזהר ויברח, ושוב הוציא מארי יחיא את החמור כשהוא נכנס לתוך האש במסי"נ, כשהוציא שנית את החמור, לא האמינו הגויים שמארי יחיא עדיין חי, ובאמת החמור נפח נפשו. ואילו רבינו עצמו לא ניזוק מן האש כמעט בכלל, בדרך של נס גמור, מאז הגויים הכירו בו כאיש קדוש, והתחילו לומר, 'יהודי הזה הוא אבן אללה' (בן של ה'). ומיד הביאו לו שמן לסוך בו וגם הביאו לו חמור חדש לסחוב את ספריו.

כשנדע מעשה זה לאימו של רבינו, והבינה עד כמה שקוע הוא בלימוד עד כדי שיכול לבוא לידי סכנה, אסרה עליו להסתובב לצורך פרנסה, אלא רק שישב בחנותם ויעסוק במכירת תבלינים, וכך הונח לרבינו יותר בענין לימודו שיכל ביתר שאת ללמוד במקומו במנוחה.

מספר בנו הגאון רבי עזריה שליט"א שאביו לא סיפר להם שום דבר מזה, ורק בהיותו בן 9 שנים ולמד ב"סודי התורה" בראש העין, ופתאום כשהתחיל מארי משולם, המלמד בכיתה ג' (שבתמין מקורו מן אל-סדא, מחוז אחר לגמרי) להסביר בכיתה על נסיון כבשן האש של אברהם אבינו, הצביע בהפתעה על הרב עזריה ואמר אבא שלו גם עבר מעין זה... הרב עזריה לא ידע אל מה ירמזון דבריו. כשחזר הביתה שאל את אביו על דברי המלמד. רק אז סיפר לו מארי יחיא על המקרה הנ"ל.

כשגדל בנו הגאון רבי עזריה שליט"א. למד בישיבת פוניבז' וזכה לשמוע שיעורים מהגאון הגדול הגר"ש רזובובסקי זצוק"ל. כשהיה מגיע הגר"ע לבית אביו, היה אומר לו "עזריה, שמעני מה קריית פ"ל ישיבה" (השמיעני מה שלמדת בישיבה), וכשהיה מארי עזריה מתחיל לחרוז בדברי הגמרא את פילפוליו של רבו ראש הישיבה, היה מארי יחיא מקשיב ונהנה אמנם הרבה פעמים היה מתקנו ושולח עם בנו הערות לראש הישיבה. קושיא זו אינה נכונה כי כתוב כך וכך, אפשר לתרץ כך וכך וכו'.

סיפר לנו בנו של רבינו, הגאון רבי עזריה שליט"א פעם א' עסקו בישיבה במסכת גיטין בסוגית נוסח כתיבת הגט ובדברי הירושלמי שם, וא' הבחורים בשיעור הקשה קושיא חזקה בענין המילה 'דיתציביין', והגר"ש רזובובסקי התעמק בענין ועיין בכמה ספרי האחרונים, ולבסוף העמיד יסוד שעל פיו יישב את הקושיא לפי דרכו. כל הענין הנ"ל ארך כמעט על פני כל

סיפורי נסים כבשן האש

מעשה מפורסם שסיפר לנו חתנו של רבינו, שקרה אחר נישואיו של רבינו, ומעשה זה מפורסם בכל נפות מחוז רדאע, ושמעונוהו פעמים רבות מכמה וכמה אנשים. כפי המסופר כבר לעיל, עוד מצעירותו היה מארי יחיא לוקח עימו שני חמורים, חמור טעון בספרי לימודו, וחמור נוסף בשביל סחורתו. והנה בתימן היה ריבוי צאן מאד, ואחד מההכנסות של בעלי הצאן היה מכירת אפר גללי הבהמה, אשר היו שורפים אותם ואח"כ מוכרים אותם לזבל בהם את השדות. פעם אחת קרה שמארי יחיא הגיע בדרכו סמוך לכפר ערבי המרוחק מהלך יום צפונית לעיר מגוריו רדאע, ראשו ומוחו של רבנו היה שקוע בספר שבידו או לחליפין דיבר בלימוד עם בן לווייתו כשהוא מהלך רגלי סמוך לחמוריו. והנה החמור של הספרים עמד בסמוך למקום ששם היו שורפים את גללי הצאן.

החמור נמשך אל המקום וסופו של דבר שהתגלגל פנימה לתוך הבערה של הגללים עם כל מטען הספרים. רבינו יחיא שהיה שקוע בלימודו לא שם לב לכך רק ברגע שהחמור כבר כמעט כולו היה שקוע בתוך שכבה העמוקה של גללי האש ואף החבל שקשור מתחת לבטנו של החמור נחרך כבר. בראותו שחמור זה הוא החמור של הספרים, לא חשב פעמיים ורץ במהירות להציל את ספריו הק'. הגויים הכפריים שגרו שמה צעקו לו שיזהר ולא יכנס לאש, אך הוא כבר היה בפנים משך את חבל הספרים ואף הוציא על ידי זה גם את החמור, כשהרפה קצת מאחיזתו והנה שוב החמור התגלגל פנימה לאש, ושוב קפץ מארי יחיא, צעקות הגויים מסביב שכבר

כאילו לקנות דבר מה, ואחר כך פנה אליו כממתיק סוד שיש לו איזה ענין שצריך ישועה מסוימת ומבקש ממנו שיכתוב לו איזה קמיע בשביל זאת. מארי יחיא ענה לו שאין לו עסק בדברים כאלו, הוא רק מתפלל לה' ולומד תורתו ואין לו עסק בקמיעות. הגוי שלף את חרבו בשביל להלחיצו לכתוב לו קמיע. מארי יחיא בראותו כך החל לבכות. אך כאן קרה פלא, שמיד כשהתחילו הדמעות של מארי יחיא, והנה הגוי התחיל לרעוד בכל גופו. כשראה הגוי כך מיד נפל לרגליו וביקש ממנו ואמר אני מתחנן לך שתסלח לי אני מאמין לך שאתה אדם קדוש ואין לך עסק עם קמיעות. מארי יחיא סלח לו, והשייך פנה אל הקבוצה שחקרה את הענין והזהיר אותם בחומרה שמארי יחיא אכן אדם קדוש והוא רק מתפלל אל ה' וה' שומע לו, ואוי ואבוי למי שיגע בציפורנו. שם שמים התקדש אז בקרב הגויים.

סיפורי ניסים הוי זהיר בגחלתן

פעם קרה ומארי יחיא בצעירותו הלך למכור את סחורתו באיזה כפר וגוי אלם אחד היה אוכל מכל דבר בלא לשלם וכשמארי יחיא העיר לו על כך זרק את סחורתו לארץ ואף סטר בפניו של מארי יחיא, נענה ואמר לו שה' יענישהו על מה שעשה, והנה לאחר זמן מועט הגוי החל להרגיש כאבים חזקים בבטנו, וסיפר למשפחתו מה שעשה ליהודי, הם רצו לשיך של המקום שפנה למארי יחיא בסיס בבקשו שימחל לאותו גוי, אך מארי יחיא לא הסכים למחול, וכשסיפר לשיך מה עשה לו אותו גוי ענה לו השיך זכותך שלא למחול לו, ואכן באותו הלילה נפח הגוי נפשו. בני המשפחה לא שקטו והביאו להתיעצות של אנשי שררה כאילו בחשד שמארי יחיא כישף את קרובם (דבר שבתמין היה גורר אחריו עונש מוות). נענה שייך אחד מהנאספים ואמר שהוא ילך לנסותו. הוא הזמין את מארי יחיא לביתו

יחיא יקח את הענין לידו. מארי יחיא הצטנע באומרו שיש גדולים וטובים ממנו שיבררו על מה ולמה, אך מארי סלימאן בעיניו החודרות הבחין בגדלותו המוצנעת של האברך הגדול ולא ויתר לו אלא שהוא יקח את הענין לידו. אכן מארי יחיא עשה שאלה, וענהו שיפסיקו לאכול מהפרות שהיו רגילים לשים משומנן להוסיף טעם בבישולים וינצלו. כשפורסמו דבריו והיהודים החלו להזהר בכך, אכן פסק המוות מהיהודים והמשיך רק אצל הגויים. עד מהרה הבחינו הגויים בשינוי ושאלו לפשרם של דברים ומשאף הם החלו להזהר מפרות אלו פסק גם אצלם המוות, ושמו של מארי יחיא התפרסם כאדם קדוש.

סיפורי ניסים איש א-להים קדוש הוא

כתוב בספרים הקדושים שאנשים המיוחדים בגדולת קדושתם, שזכו להיות מושלמים בקדושה בדרגה מאד נעלית, אזי אפילו בזקנותם, פניהם נשארים חלקים כמו תינוקות קטנים. פלא זה ראו גם אצל רבינו יחיא שזיו פניו בזקנותו היה כשל תינוק ללא קמטים. וכן ראינו אצל הרבה מרבותינו כמארי צאלח נגר ומארי מחפז' נגר מארי יחיא מניה, ועוד מארי יחיא עוד בצעירותו בתימן התפרסם כאיש קדוש כנזר לעיל כשנכנס למקום אש להציל ספריו הק' לעיני הגויים שצעקו לבל יכנס, ויצא חי כשחמורו נפח נפשו, עד כדי שהאב"ד של רדאע מארי סלימאן חתוכה זצוק"ל, כשקרה דבר בעיר ממנו נפטרו גם יהודים וגם גויים. ביקש שמארי

בגדלותו, הביעו פעם בפניו את תמיהתם איך הוא זוכר כל דבר שהוא לומד? ענה להם מארי יחיא, אתם לא משגיחים כדבעי על שמירת עיניכם ובשביל כך אינכם זוכרים את הלימוד כמו שצריך. כשנפטרה עליו אשתו הראשונה לא נשא את אשתו השנייה שתבדל לחיים טובים, עד שקיבל על זה הסכמה משמים לאחר שהתענה ג' ימים. רבים ממקורביו מספרים שפעמים שהיה אומר דברים קצרים בלא הסבר מה שיעשו, ולאחר זמן היו מצטערים שלא שמעו בקולו שרק לאחר מכן הבינו כוונתו.

סיפורי ניסים שמירת העיניים

מארי יחיא שמר עיניו הקדושות בטהרה, היה תמיד עטוף בטלית גדול על ראשו והולך ומבטו שחוח, ומקצר מאוד בדיבורו. העידו עליו שזכה יחד עם ריעו מארי מחפז' נגר זיע"א לגילוי אליהו בתימן. בנוגע לשמירת העינים נעלה מעשה השייך לעינינו. מארי יחיא היה מגיע לבקר את בניו בישיבות בבני ברק, וכאשר ראה שיש פריצות באוטובוסים, קנה לו חמור עם עגלה, וכך היה נוסע לבני ברק לבקר את בניו בישיבות. הבחורים בישיבה היו תמהים לראות כזה מראה, זקן תימני מגיע על חמור ועגלה באמצע בני ברק. אך כשכמה בחורים נכנסו איתו פעם בשקלא וטריא ונוכחו

ושלחו לו רופא תימני שאולי ישכנעו לאכול כדי שיבריא מחולשתו. מארי יחיא אמר לרופא, שמה שחושבים הרופאים שאיני אוכל בגלל כשרות, לא רק זה הסיבה אלא שאני יודע מה המאכלים שמבריאים את גופי, ואילו המאכלים שאתם מביאים הם כרעל בשבילי. ודבר שני אני מפחד על עצמי שאם אוכל אני אצטרך ליפנות, והיות שחולשתי רבה והביה"כ רחוק מכאן איני יכול לאכול. מיד רץ הרופא לסדר לו את מה שביקש וכן פינה את חדר הרופאים שהיה בו בית הכסא והפכו לחדר פרטי בשביל רבינו. ורבינו החלים לאחר שאכל מהאוכל שהכין לעצמו וחזר לביתו לחיים טובים ולשלום.

סיפורי ניסים אלו ואלו דברי א-להים חיים

בענין המחלוקות ובפרט בין בלדי לשאמי, יש הרבה ללמוד מרבינו. מקורו היה בלדי והתפלל בכניס בית אל עומיסי אצל חמיו הגאון מארי יחיא סאלם עומיסי. כשפתח לעצמו את בית מדרשו בבית הוריו הישן חפץ רבנו להתפלל בלדי כפי מנהגו, אך כשראה שהציבור שהגיע להתפלל עימו היו על פי רוב ממתפללי נוסח שאמי, הסכים להנהיג את הכניס לפי מנהג השאמי. גם בענייני רפואות היה מארי יחיא בקי מאד, והיה מרפא את עצמו ולא נזקק אף פעם לרופאים. פעם אחת ויחידה התאשפז בביה"ח תל השומר, ואז כשראו הרופאים שאינו אוכל את מה שמגישים לו, התיעצו

40 שנה להסתלקותו
הגאון הצדיק המקובל האלקי
רבי יחיא בסיס זצוק"ל

סיפורי ניסים פוחת ספרים

הגה"ק מארי עוואץ' נגר זיע"א. והנה בהגיעו לגיל י"ד פנתה אמו לאחיה ובקשה לשדכו עם בתו הגדולה. מארי יחיא אמר שעדיין הוא צעיר... אבל אחותו לא הרפתה ובסופו של דבר קם השידוך והתחתנו. לאחר חודש וחצי מהחתונה והחתן נפל במחלה נוראית עד שביום שישי באותו שבוע כבר היה גוסס... כבר חפרו קבר... הצעקות של אם החתן נשמעו בכל העיר "וואלדי עד הוא חתן" "אל חתן, אל חתן!" היא נכנסה תוך כדי בכיות אלו לאחיה ובמפגיע דרשה ממנו שיפתח את הספר ויראה איך יציל את בנה. מארי אמר לה אחרי שפתח את הספר שבתו היא איננה המיועדת לו ואם הוא רוצה לחיות חייב לגרשה. השעה היתה 11 לפנה"צ ביום ששי וללא שהות הזעיקו מיד את כל חברי הבי"ד, האב"ד מארי סלימאן חתוכה, והדיינים מארי יחיא עמיסי, ומארי יחיא מניה זצוק"ל, וגם סופר בית הדין מארי סעיד חתוכה (אחיו של הרב"ד מאביו), כולם נכנסו לבית החולה, עוררו אותו כדי שיהיה בהכרה מלאה, ובפניהם מיד ערכו את הגט ובשארית כוחותיו מסר את הגט למי שהיתה אשתו במשך חודש וחצי. למרבית הפלא בשבת קודש כבר היה ניכר שיפור גדול עליו. וביום ראשון כבר יכול היה להתהלך על רגליו... החתן המשיך ללמוד עד שבבוא עתו נשא אשה אחרת והקים משפחה.

רבינו היה בקי גדול בתורת הח"ן אפילו דברים שאינם כתובים בספרים המודפסים היו נהירים לרבינו. ספר מיוחד כתיבת יד היה לרבינו שקיבלו ירושה מאביו שגם היה אדם גדול, (הנמצא כיום ברשות בנו הגאון רבי עזריה בסיס שליט"א) ואפילו רבינו הקפיד לא לפותחו רק כשאין ברירה, לגודל קדושת הספר. סיפור פלא קרה בענין ספר זה, ומעשה שהיה כך היה, אחות היתה לרבינו, מרת מרים שנישאה לר' עוואץ' נסים ז"ל בזיווג שני שלו. אך צרה גדולה היתה להם, כל אימת שהיתה יולדת, אחר חודש וחצי הולד היה נפטר. לאחר כמה פעמים שכך קרה הלכה לאחיה רבינו והפצירה בו שיעשה למענה ויפתח את הספר הק' הזה שקיבל מאביהם, ויראה מה תהיה תקנה בשבילה, וכל זה בעבור שהבינה שבסיבתה המניעה ולא מבעלה משום שכבר יש לו ילדים בריאים מזיווג ראשון. בתחילה לא רצה רבינו לפתוח ספר זה אבל לאחר שהפצירה בו פתח את הספר. לאחר שעיין רבנו בספר, הציע לה שחודש לפני הלידה תלך ליהודי שלא נפטר לו אף אחד מילדיו וכולם בריאים ותמכור לו את הולד, ואם יוולד בן אזי הקונה יכניסו לבריתו של אברהם והוא יקרא לו שם ורק אחר כך תקנהו חזרה. וכן הווה שאחותו של רבינו מכרה את ולדה ליחיא צובארי, והוא בברית המילה קרה לו "יחיא" על שמו. כשגדל יחיא למד במדרש אצל

יצא לאור עולם

**שו"ת
בית העזרי**
חלק א'

למון הגאון רבי עזריה בסיס שליט"א
ובו לקט תשובות בד' חלקי השו"ע,
דבר דבור על אפניו

ניתן להשיג ב' מוסדות אבי העזרי' - הרב לנדא 4 בני ברק 03-6544260
ובחנות הספרים המובחרות

הילולא הצדיקא

של הגאון הצדיק המקובל האלקי רבי יחיא בסיס זצוק"ל
ולרגל צאת הספר 'שו"ת בית העזרי'
למון הגאון רבי עזריה בסיס שליט"א

במעמד מרגל ורבני:

- הגאון רבי שלמה קורח - שליט"א
- הגאון רבי שלמה מחפוד - שליט"א
- הגאון רבי פנחס קורח - שליט"א
- הגאון הרב איתן גמליאל - שליט"א
- הגאון הרב יפת טיירי - שליט"א
- הגאון הרב אלון אבירד - שליט"א
- הגאון הרב יהושע חיים הלוי - שליט"א
- הגאון הרב יהונתן אדואר - שליט"א
- רבני ערים רבני קהילות וראשי בוללים

שתתקיים א"ה במוצאי"ק פרשת 'תרו', כ"ב שבט התשע"ז (18.2.17) בשעה 20:00
ב"מרכז הרוחני העולמי ליהדות תימן" רח' שילה 60 ראש העין

רבי ביטה שליבן בן משה - ראש הקהל. הרב יצחק ארנוני - מדייק תיקון חינוך ותרבות תורתית. הרב יצחק בן ציון - מדייק תיקון חינוך ותרבות תורתית. הרב יצחק בן ציון - מדייק תיקון חינוך ותרבות תורתית.

העלייה לציון בבית העלמין ראש העין התקיים א"ה ביום המשיח' כ' שבט תשע"ז (16.2.17) למנינים בין השעות: 15:00-17:00

ציבור יקר וקדוש!

אנו במוסדות אבי העזרי - בנשיאות מרן הגאון רבי עזריה בסיס שליט"א - פועלים לשימור מורשת יהדות תימן, הן על ידי תיעוד המנהגים והפצתם, ובפרט בהנגשת החומר בצורה הטובה והיעילה ביותר, הן בהוצאה לאור של ספרי מרן שליט"א ע"י המכון של מוסדותינו, הן ע"י שימוש בטכנולוגיה עדכנית, בהסרתה ותיעוד שיעורי מרן שליט"א, הן ע"י הפקת חוברת חודשית ללימוד יומי - 'מועתיק השמועה', היוצאת לאור מדי חודש בחדשו, וכן באמצעות דיסקים ועוד...

בסייעתא דשמיא - אנו נמשיך - לחזק ולהשריש את מנהג ומסורת יהדות תימן, כפי הוראות מרן הגאון רבי עזריה בסיס שליט"א, אשר מוסר את נפשו, להעמדת הדת על תלה, ושימור מנהגי אבותינו הקדושים. אנו תקווה ותפילה כי חפץ ה' בידינו יצלח, להחזיר עטרת תפארת יהדות תימן לקדמותה.

התמונות והסיפורים שבעלון זה באדיבות הרה"ג הנאנל שרארה שליט"א - ראש ארגון "עץ חיים עטרת יחיא" כפי שפרסמו בקונטרס "פרי צדיק"

למעוניינים לקחת חלק ולהיות שותפים במפעל חשוב זה ימנו לכתובתנו, שמם של המצטרפים יוזכר על ציון הצדיק ויתברכו מפי בנו מרן הגאון רבי עזריה בסיס שליט"א

בברכת התורה - מוסדות אבי העזרי
הרב לנדא 4 בני ברק 03-6544260